

10.000, jf. § 24, stk. 2, 1. pkt. I henhold til lov om erstatningsansvar (lovbekendtgørelse nr. 885 af 20. september 2005 med senere ændringer) skal den, der er erstatningsansvarlig for personskade, betale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, helbredelsesudgifter og andet tab som følge af skaden samt en godtgørelse for svie og smerte. Har skaden fået varige følger, skal der tillige betales godtgørelse for varigt mén samt erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevne. Såfremt skadelidte afgår ved døden som følge af skaden, kan der tilkendes erstatning for tab af forsørger samt begravelsesudgifter eller et overgangsbeløb.

Sagerne forelægges for og afgøres af Patientforsikringsforeningen, hvis afgørelser kan indbringes for Patientskadeankenævnet til endelig administrativ afgørelse, jf. § 35 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Den endelige afgørelse vil i givet fald kunne indbringes for og træffes af domstolene, jf. lovens § 36.

Er en hændelse ikke omfattet af patientforsikringsordningen, kan der ved domstolene rejses erstatningskrav efter de almindelige erstatningsregler, hvilket imidlertid indebærer, at patienten skal føre sædvanligt bevis for, at skaden er forvoldt forsættligt eller uagtsomt.

Sundhedsstyrelsen er ikke efter de gældende regler omfattet af patientforsikringslovens dækningsområde og kan som sådan ikke ifalde ansvar efter denne lov.

Erstatningskrav skal være anmeldt til Patientforsikringsforeningen senest 5 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden, jf. § 59, stk. 1, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Ifølge bestemmelsens stk. 2 indtræder forældelse dog senest 10 år efter den dag, hvor skaden er forårsaget.

2.2. Maksimale ventetider for behandling af patienter med livstruende kræftsygdomme m.v.

Reglerne om maksimale ventetider for behandling af patienter med livstruende kræftsygdomme m.v. kan i hovedtræk sammenfattes således:

§ 5 d i lov om sygehusvæsenet (lovbekendtgørelse nr. 766 af 28. august 2003 med senere ændringer), indeholder en række bestemmelser om maksimale ventetider for behandling af visse livstruende sygdomme. De nævnte lovregler er nærmere udmøntet i bekendtgørelse nr. 743 af 22. august 2001 med bilag om behandling af patienter med livstruende kræftsygdomme m.v. Bekendtgørelsen er udfærdiget med hjemmel i §§ 4 og 5 d i lov om sygehusvæsenet og indeholder regler om maksimale ventetider for behandling af patienter med livstruende kræftsygdomme og visse til-

stande ved iskæmisk hjertesygdom. Fra den 1. januar 2007 ophæves lovreglerne om maksimale ventetider i lov om sygehusvæsenet og erstattes af tilsvarende regler i kapitel 21 i sundhedsloven (lov nr. 546 af 24. juni 2005 med senere ændringer). Bekendtgørelsen oprettholdes ved sundhedslovens § 277, stk. 12, indtil bekendtgørelsen ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af sundhedslovens kapitel 21.

Bekendtgørelsen med tilhørende bilag fastlægger for så vidt angår kræftsygdommene som hovedregel maksimale ventetider på 2 uger fra sygehusets modtagelse af lægehenvi- ning til påbegyndt forundersøgelse, 2 uger fra patientens informerede samtykke til operation, 2 uger fra patientens informerede samtykke til medicinsk behandling, som er primær behandling, dog senest 4 uger fra afdelingens modtagelse af henvi- ning til behandling, 4 uger til strålebehandling, som er primær behandling, fra afdelingens modtagelse af henvi- ning hertil, samt 4 uger til efterbehandling fra afdelingens modtagelse af henvi- ning hertil, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1. Maksimale ventetider for behandling af visse tilstande ved iskæmisk hjertesygdom fremgår af bekendtgørelsens § 4.

De maksimale ventetider er for begge sygdomsgrupper betinget af, at patientens helbredstilstand i det konkrete tilfælde ikke tilsiger andet.

Ansvar for at tilbyde behandling inden for de fastsatte maksimale ventetider påhviler som hovedregel bopælsamtskommunen, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 1, og denne skal senest 8 hverdage efter, at bopælsamtskommunens sygehus har modtaget en henvi- ning af en patient til undersøgelse for en livstruende sygdom, meddele patienten, om vedkommende kan tilbydes behandling inden for den fastsatte maksimale ventetid på et sygehus i amtskommunen eller et andet sygehus, amtskommunen har indgået aftale med, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 2. I modsat fald skal amtskommunen – eller efter aftale et landsdelssygehus – tilbyde patienten henvi- ning til et sygehus i en anden amtskommune, et privat sygehus her i landet eller et sygehus i udlandet, som kan tilbyde behandlingen inden for den fastsatte maksimale ventetid, jf. bekendtgørelsens § 8.

Kan bopælsamtskommunen eller et landsdelssygehus hverken tilvejebringe et behandlingstilbud på egne sygehuse, et sygehus i en anden amtskommune, et privat sygehus her i landet eller et sygehus i udlandet inden for den fastsatte maksimale ventetid, skal amtskommunen eller landsdelssygehuset hurtigst muligt meddele det til Sundhedsstyrelsen, hvis patienten ønsker det, jf. bekendtgørelsens § 10.